

EEN SCHOOLPROJECT IN PAPUA NEW GUINEA

Banlo Bulletin 23 - maart 2024

Lik lik tok bilong Paul

(Pidgin voor "Praatje van Paul")

Hoe zou het toch gaan met dat schooltje waar Paul enige jaren geleden zo enthousiast mee is begonnen? Al lange tijd horen we niets meer van hem. Geeft Paul nog wel les, of heeft hij onlangs een geriefelijk hangmatje tussen de palmbomen gespannen om al luierend en zich koesterend in de tropische warmte terug te blikken op een arbeidzaam leven?

Ik kan me voorstellen dat dergelijke gedachten bij jullie opkomen, want jullie hebben al een te lange tijd niets meer van me vernomen. Het vorige Banlo-bulletin dateert immers van maart vorig jaar en Mary en ik hebben tijdens ons verblijf in Nederland (juli t/m september 2023) helaas niet iedereen kunnen ontmoeten.

Vergeten ben ik jullie zeer zeker niet! Sinds onze terugkeer in Banlo in oktober vorig jaar heb ik tientallen brieven geschreven, maar al die uitvoerige berichten zijn tot op heden niet op de plaatsen van bestemming in Nederland aangekomen. Brieven naar Zwitserland en Australië komen wel aan, maar The Netherlands schijnt van de aardbodem te zijn verdwenen. Door de opwarming van de aarde zal de zeespiegel toch niet zover zijn gestegen dat Nederland door het wassende water is verzwolgen? Al enige keren heb ik ter opheldering van deze kwestie een mailtje gestuurd naar de klantenservice van Post PNG, maar daar wordt gewoon niet op gereageerd.

Gisteren (1 maart) was ik in het postkantoor te Madang en daar heb ik dit probleem voorgelegd aan Stella, de 'postmeester' aldaar. Die heeft nauwkeurig bijgehouden wanneer ik brieven ter verzending heb aangeboden en die gaat nu contact opnemen met Post PNG in Port Moresby. In afwachting daarvan heb ik

Lik lik tok bilong Paul

besloten om -zij het niet van harte- voorlopig maar geen brieven meer te schrijven.

Gelukkig ben ik niet geheel afhankelijk van Post PNG, maar is er behalve WhatsApp ook dit Banlo-bulletin om jullie te informeren over het reilen en zeilen van mijn schooltje, een schooltje dat mede dankzij jullie 'groeit en bloeit' als nooit tevoren en dat me geen tijd laat om in een hangmatje te gaan liggen luieren. Ik moet er niet aan denken!

Lik lik tok bilong Paul

Maandenlang heb ik bij het 'Hardware Haus' in Madang moeten zeuren om haast te maken met het bestellen van een speciale vernis waaraan een 'hardener' moet worden toegevoegd om de hardhouten vloer van het nieuwste klaslokaal (7,5 bij 8,5 meter) te voorzien van een harde en zo goed als krasvrije laklaag. Net op tijd voor het begin van het nieuwe schooljaar arriveerde deze vernis, konden de werkzaamheden worden afgerond en namen we op 29 januari dit schitterende klaslokaal feestelijk in gebruik.

Lik lik tok bilong Paul

Lik lik tok bilong Paul

In totaal bezoeken nu 63 kinderen mijn schooltje, 43 (4 t/m 11 jaar) in mijn eigen groep en 20 (7 t/m 11 jaar) in de groep waar Gina, mijn klasse-assistente, de scepter zwaait. Daarnaast heb ik voor volgend jaar al een wachtlijst waar zo'n 15 kinderen op staan.

Gelukkig heeft Gina besloten om mij ook dit jaar enthousiast terzijde te staan, want zonder haar zou ik me geen raad hebben geweten.

Lik lik tok bilong Paul

Om jullie enigszins een idee te geven van wat de kinderen met zeer uiteenlopende niveaus zoal doen, laat ik dit keer enige leerlingen in mijn groep de revue passeren. In het volgende Banlo-bulletin introduceer ik dan een aantal leerlingen uit Gina's groep en kijken we over de schouder van Gina mee naar de diverse activiteiten in haar groep.

Stanis is 4 jaar en Benedict is net 5 geworden. Daarmee zijn ze de jongste leerlingen in mijn groep. Ze zijn er nog niet aan toe om te leren lezen en samen met enige andere 5-jarigen brengen ze de dagen spelenderwijs door, spelend met ontwikkelingsspelletjes. Gelukkig heb ik van jullie in de loop der jaren tal van materialen ontvangen om hen zinvol bezig te laten zijn. Denk aan o.a. mozaïekspellen, hamertje tik (the little carpenter), prikkaarten, grote bouwstenen, vissenspel, eenvoudige houten puzzels en geheugenspelletjes (memory).

Benedict

Stanis

Lik lik tok bilong Paul

James is met zijn 11 jaar de oudste leerling. Vorig jaar heeft hij een schooltje in de omgeving bezocht waar leerkrachten dikwijls niet op kwamen dagen. Ouders denken dan na enige tijd: Waarom zou ik hem nog naar school sturen? Hij kan net zo goed thuis blijven. Gevolg: een gigantische leerachterstand. Ook enige 7-, 8- en 9-jarige leerlingen komen van schooltjes waar eenzelfde probleem speelde.

James kan nog niet lezen. Hij moet zich de letters en de daarbij behorende klanken nog eigen maken. Gelukkig doet hij enthousiast mee met de jongere leerlingen:

c-c-c, cut the cake

d-d-d, duck on a drum

g-g-g, goats gobbling grapes

t-t-t, two turtles talking

Zo hebben we inmiddels 10 letters de revue laten passeren en James kan nu woordjes lezen als cat, ant, dig, tin, dot en tom.

Lik lik tok bilong Paul

In één van de laatst ontvangen pakketten trof ik alleraardigst constructiemateriaal aan waarmee ik James enigszins kan 'compenseren' voor het feit dat hij samen met veel jongere leerlingen de eerste stapjes moet zetten in het proces van leren lezen.

Lik lik tok bilong Paul

Oshmon en Senita behoren tot een groep 6-, 7- en 8-jarigen die vorig jaar al zijn begonnen met leren lezen en die nu de moeilijker Engelse klanken krijgen voorgeschoteld: oo, oa, ou, ee/ea, ai/ay, oi/oy, all en ell. Die kunnen nu zinnen lezen als:

Are you afraid of that mean dog?

Those green beans did not cook good.

I found a lot of coins on the road.

Samenvattend: het is iedere dag hard werken geblazen om iedereen zoveel als mogelijk is op eigen niveau te laten werken en het vraagt veel voorbereiding, maar zonder al die van jullie in de loop der jaren ontvangen materialen zou wat ik nu kan doen volstrekt onmogelijk zijn. Dus heel veel dank daarvoor!

Lik lik tok bilong Paul

En jullie doen Mary blijvend een plezier met katoen en wol waar ze 'bilums' (draagtasjes) van maakt en met lapjes en lappen stof waar ze o.a. jurkjes en beddengoed van maakt voor kinderen waarvan de ouders het niet al te breed hebben. Ook kinderkleding is welkom.

Rest mij eenieder van jullie alle goeds toe te wensen!

Paul & Mary

P.O. Box 473, Madang (Madang Prov.)

Papua New Guinea

E-mail: paulvan2015@gmail.com

Mobiel:+675 73411888 (voor WhatsAppers)

Lippus Tok

Door Jan Lippus

Eindelijk heeft Paul dus tijd gevonden om een nieuwe nieuwsbrief te schrijven! Het was maart vorig jaar dat u het laatste exemplaar mocht ontvangen. Dit is veelzeggend voor het drukke seizoen dat Paul en Mary achter de rug hebben.

Het heeft veel tijd en moeite gekost om hun vakantie naar Nederland te organiseren, zowel heen als terug. Maar we konden hen met veel vreugde ontvangen en ze hebben de tijd goed besteed. Eenmaal weer terug wachtte Paul een periode van opbouw. Afijn, u heeft het allemaal kunnen nalezen en bekijken in dit Banlo-bulletin.

Wij eindigden het vorige nummer met het uitspreken van de hoop op een ‘tweede wonder’ ten aanzien van de niet-gearriveerde 19 pakketten. Helaas is dat wonder niet geschied. Sterker nog, er raakte er nog een zoek. En dat zijn ze nog steeds...

We zijn inmiddels overgegaan van PostNL naar DHL-Express. En die doen ‘wonderen...’ Voor meer geld weliswaar, maar met een positief resultaat!

Na in augustus een proefpakket van 5 kg te hebben verstuurd via een DHL-kantoor in Utrecht en dat al na een week ongeschonden in PNG arriveerde, zijn we overgestapt op deze maatschappij. Nu kunnen we u melden dat er inmiddels twaalf pakketten in Banlo zijn gearriveerd! De kosten voor verzending zijn meer dan het dubbele van dat van PostNL, maar omdat alles met eigen vervoer van DHL wordt geregeld zijn we er nu zeker van dat de inhoud de bestemming bereikt!

Ons systeem van pakketten inpakken en aanbieden moesten we ook aanpassen. Van elk artikel moet de naam in het Engels digitaal worden genoteerd, samen met het gewicht, de waarde en het aantal exemplaren. Zodra de limiet van 10 kg

Lippus Tok

wordt bereikt, moet het volgende pakket worden aangemeld. Zodra het laatste pakket in het systeem is ingevoerd, kunnen we betalen en rollen vervolgens de douanepapieren uit de printer. Dan wordt ook nog de mogelijkheid geboden om de pakketten tegen een vast bedrag te laten ophalen. En dit systeem werkt uitstekend!

Over die inhoud nog het volgende: we zijn gestopt met het verzenden van gereedschap.

Paul heeft het niet (meer) nodig en degene waarvoor het in het begin bedoeld was, heeft nu voldoende.

Maar Paul heeft ons wel laten weten dat hij zit te springen om: legpuzzels voor kinderen, vouwblaadjes, crêpepapier, speel- en leermateriaal, Lego en Duplo, knutselmateriaal, etc. Wol en garen en lapjes stof zijn ook zeer welkom. Mary leert ouders eenvoudige textiele werkvormen en maakt zelf tassen (bilums) en kledingstukken die ze voor een zacht prijsje verkoopt of weggeeft.

Mocht u in IJsselstein of omstreken wonen, dan ontvangen wij graag bruikbaar materiaal dat u wellicht nog op zolder vindt...

Ons vaste telefoonnummer is 030 6882021

Projectinformatie

Door Jan Lippus

Momenteel is het saldo op de rekening voor het versturen van de pakketten € 3677,13. Dat is te danken aan alle grote en kleine, regelmatige en onregelmatige bijdragen. Daarmee kunnen we goed vooruit met het versturen van de pakketten, met soms de aanschaf van lesmateriaal en met het inslaan van legpuzzels bij de kringloopwinkels.

Namens Paul, Mary en alle schoolkinderen onze hartelijke dank aan alle sponsoren!

Contact met de administratie

Wij herhalen hieronder het bankrekeningnummer, waar u geheel vrijblijvend gebruik van kunt maken:

NL78 RABO 3634 8631 61 t.n.v. **Mevr. G.M. Lippus-van Hazebroek en Dhr. J.C. Lippus** o.v.v. **“Banlo Bush School”**.

Mocht u het Banlo Bulletin niet langer willen ontvangen, stuurt u dan even een email naar janlippus@gmail.com.

Pater Theo's toetje

In de laatste periode van zijn meer dan 50-jarig verblijf in PNG blikte Theo zo af en toe terug. Hier een terugblik uit juli 2004.

Ik heb overal met voldoening kunnen werken. Van huis uit heb ik armoede gekend, vooral in de oorlogsjaren en in die verschrikkelijke en koude hongervinter van '44-'45 toen ik om een snee brood ging bedelen bij de boeren. Maar zodoende ben ik toch altijd bezig geweest om de mensen ook economisch vooruit te helpen: visnetten in Kayan, een rijstpellerij in Mikarep, een medische kliniek in Kwanga en ... overal die klaslokalen compleet met schoolbanken voor die groeiende basisscholen. En nóg kan ik het niet laten, want hier woon ik naast een 'health centre' met 60 bedden waar veel armoede arriveert: nu zelfs AIDS-patiënten, soms door hun familie in de steek gelaten alsof het een besmettelijke ziekte geldt zoals vroeger de melaatsheid hier. Of ... moeders met 5 kinderen en dan komt er hier op de kraamafdeling nog een tweeling bij. Zij weten mij dan te vinden en ik kan hen met een voedselpakket en wat zakgeld enige bijstand geven. Maar deze 'mini-caritas' is toch vooral bedoeld als een aanmoediging voor de gemeenschap, om ALLEMAAL bezorgd te zijn voor het wel en wee in hun midden.

